

PARAULA I VIDA

Joiosa Festa de Nadal!

Detall del retaule del segle XVII de Sant Iscle i Santa Victòria de La Massana (Principat d'Andorra)

«Els pastors anaren a Betlem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors» (Lc 2,16-18).

Santes festes de Nadal!
Déu és amb nosaltres,
atraient-nos vers una vida bona i feliç,
vers la fe i la confiança en la seva salvació.

Anem a Betlem, a veure el Messies, i l'adorarem!
Siguem, com els pastors,
testimonis de l'Evangeli de Jesús.

Maria i Josep ens ensenyen a estimar-lo i a oferir-lo a tots, amb el nostre testimoniatge de vida, amb paraules i amb obres.

Jesús ha de ser l'alegria per al món. Ho necessitem. Parlem d'Ell a tothom, com ho feren els pastors. Abandonem la tristor i l'angoixa, les pors i els desànim. Ell porta Pau, Ell és la Pau!

Donem alegria i consol a tots els qui ens envolten, i fem-nos portadors de l'autèntica pau i fraternitat que Jesús fa néixer de nou en els nostres cors. La bondat no morirà mai. És eterna.

Sant Nadal de Jesús a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

VII Jornades de reflexió educativa a La Seu d'Urgell

Organitzades pel Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya, els dies 25 i 26 de novembre es van celebrar les VII Jornades de reflexió educativa amb el tema «Les STEAM poden ser atractives per a tothom». Amb la col·laboració del Bisbat d'Urgell, el Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior del Govern Andorrà i la Caixa d'Enginyers de Catalunya. El dia 25 s'inauguraren les jornades a la sala magna de l'edifici del Seminari diocesà d'Urgell i a l'acte inaugural van intervenir el Degà del Col·legi, Àlex Rocas; Mn. Josep M. Mauri, Vicari general del Bisbat i Representant personal del Copríncep; Fèlix Masjuan, President de Caixa d'Enginyers; Xavier Campuzano, Director del Departament de Formació del Ministeri d'Educació d'Andorra; i Núria Tomàs, Regidora d'Educació de la ciutat de La Seu d'Urgell.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Celebrem-ho! Ens ha nascut el Salvador

Dia de Nadal. «Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). Ho anuncien els àngels als pastors i, de generació en generació, ens ho anuncien a nosaltres. És el misteri que abasta totes les generacions, la humanitat sencera. Són quarts de dues del migdia. A casa dels avis van arribar els fills i els nets. Deixen els abrics i les bufandes i cap el pessebre. L'avi i alguns dels nets grans l'han preparat. Quan hi són tots, l'avi fa el senyal de la creu i, després, els hi diu: «Un altre any tota la família ens apleguem per celebrar la festa de Nadal. Començarem ara davant el pessebre. En Da-

vid ens recitarà el vers que ha preparat per aquest dia». El net esmentat, justets superats els vuit anys, amb veu vibrant i decidida esgrana la poesia. Després canten una nadala. Els grans també s'hi afegeixen amb entusiasme. L'avi assenyala que, ara, resaran, junts, el Parnostre «per la nostra família, per tots nosaltres i pels qui ens han deixat aquest darrer any, sense oblidar-nos dels qui pateixen perquè no tenen el necessari per viure dignament i pels qui estan patint els efectes de les guerres...». Uns començaren a agafar-se de les mans mentre pregaven. Al final, tots!

La celebració continuà entorn la taula familiar. L'avia beneí amb la tradicional fórmula, com sempre han fet: «Déu i Pare omnipotent amb sa divina paraula beneeixi aquesta taula i a tots nosaltres. Amén». A l'hora de postres, amb els torrons a punt, la Mariona, neta de nou anys, recità la seva dècima, dalt d'una cadira i la sobretaula s'allargà... Mentre, els petits jugaven i alguns dels grandets escoltaven els grans i, vençuda la vergonya, també intervenien. Els grans parlaren de molts temes. Abordaren, també, la situació de moltes famílies amb problemes per menjar cada dia i de les campanyes

de recollida d'aliments, dels qui dormen al carrer que cada dia són més, dels immigrants, especialment dels joves, i de la necessitat d'acollir-los... «Existia el qui és la llum veritable, / el qui ve al món / i il·lumina tots els homes. / Era present en el món, / que per ell ha vingut a l'existència, / i el món no l'ha reconegut» (Jn 1, 9-10).

Bona cosa acollir Jesús en els nostres cors i significar-ho amb els més joves i els petits perquè tot Nadal sigui Crist que neix per ensenyar-nos la joia de compartir.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

¡Gozosa fiesta de Navidad!

Fragmento del retablo del siglo XVII de Sant Iscle y Santa Victòria de La Massana (Principat d'Andorra)

«Los pastores fueron corriendo y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores» (Lc 2,16-18).

Santas fiestas de Navidad!
Dios está con nosotros,
atrayéndonos hacia una vida
buena y feliz, hacia la fe
y la confianza en su salvación.

¡Vayamos a Belén, a ver al Mesías,
y lo adoraremos!
Seamos, como los pastores,
testigos del Evangelio de Jesús.
María y José nos enseñan a amarlo
y a ofrecerlo a todos,
con nuestro testimonio de vida,
hecho de palabras y obras.

Jesús debe ser la alegría para el mundo.
Lo necesitamos.
Hablemos de Él a todos,
como lo hicieron los pastores.
Abandonemos la tristeza y la angustia,
los miedos y desánimos.
Él trae Paz, ¡Él es la Paz!

Demos alegría y consuelo
a todos los que nos rodean,
y hagámonos portadores
de la auténtica paz y fraternidad
que Jesús hace nacer de nuevo
en nuestros corazones.
La bondad nunca morirá. Es eterna.

¡Santa Navidad de Jesús a todos!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

60è aniversari de l'ampliació del Temple de Sant Esteve d'Andorra la Vella

L'Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella celebra, aquest 26 de desembre, la Missa d'Acció de Gràcies en els 60 anys de la seva ampliació, que serà presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives. Aquest serà l'acte central de les activitats de celebració d'aquesta efemèride, que es van iniciar amb una exposició fotogràfica sobre les obres de l'ampliació del temple parroquial i la dedicació del nou altar, amb motiu del seixantè aniversari de les obres (1962-2022). Les obres, impulsades el 1958 pel rector Mn. Lluís Pujol i dirigides per l'arquitecte Josep Brugal, van significar una important transformació del temple, d'estil romànic, construït a la segona meitat del segle XII. L'ampliació va suposar la creació d'una nova nau més àmplia, orientada al sud, amb una nova porta d'accés principal, a nord, la que dona a la Plaça Príncep Benlloch. Ens anys posteriors s'hi han fet altres reformes i millores a l'interior.

Del temple original es va mantenir i es conserva encara l'abside, el més gran del romànic a Andorra, més una absidiola, així com part de les parets de la nau primitiva, que constitueix l'actual capella del Santíssim. Les pintures murals originals del temple ro-

mànic havien estat ja desmuntades en els anys 30 del segle XX, i es troben actualment al Museu Nacional d'Art de Catalunya, i un fragment, al Museo Nacional del Prado. Del temple actual destaca també la porta lateral (antiga porta originària), a ponent, realitzada el 1940 per l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch. També s'hi troben diferents retaules barrocs de gran qualitat.

El proper 30 de desembre, a les 21.30 h, hi haurà un concert d'orgue, el qual serà la cloenda del cicle del Festival d'Orgue&nd, a càrrec d'Aaron Ribas.

Una exposició pel record

El passat 24 de novembre es va obrir l'exposició, realitzada per la comunitat parroquial, amb el suport del Comú d'Andorra la Vella i el Govern del Principat. Es titula «La comunitat creix, el temple s'expandeix (1962-2022)». El seu propòsit és posar en context i explicar les obres d'ampliació, realitzades davant la necessitat de respondre al creixement demogràfic que experimentava la parròquia en aquell temps.

El Bisbe d'Urgell, Mons. Iglesias-Navarri, va dedicar el nou altar el 30 de desembre de 1962, quan es complien en aquell dia 50 anys de la seva ordenació sacerdotal i 20 de la seva preconització com a Bisbe. En la inauguració de la mostra van intervenir el Rector de Sant Esteve i Arxiprest d'Andorra, Mn. Ramon Sàries, promotor de la inicia-

tiva, la Cònsol Major d'Andorra la Vella, l'Hble. Sra. Conxita Marsol i la Ministra de Cultura i Esports del Govern del Principat, M.I. Sra. Sílvia Riva. Van assistir-hi també, entre d'altres, el Conseller de Cultura del Comú d'Andorra la Vella, Sr. Miquel

Canturri, i l'Ambaixador d'Espanya a Andorra, Excm. Sr. Àngel Ros. Hi eren presents també el Vicari episcopal del Bisbat d'Urgell i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira, i l'adjunt al Representant personal del Copríncep episcopal, Sr. Eduard Ibáñez. L'acte va comptar amb una conferència del Sr. Joan Lluís Ayala, arxiver i historiador del Comú, coautor de l'exposició, titulada «Sant Esteve, identitat, adaptació i canvi», que tracta dels elements arquitectònics i artístics de l'església. L'exposició es troba al mateix temple parroquial i podrà ser visitada fins al 6 de gener.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

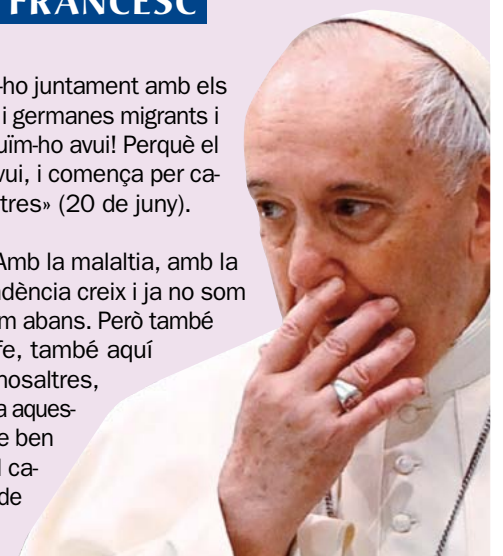
@Pontifex_es: «Jesús coneix les nostres fortaleces i les nostres febleses, i està sempre preparat per a cuidar de nosaltres, per a sanar les nafres dels nostres errors amb l'abundància de la seva gràcia» (17 de juny).

@Pontifex_es: «Déu es fa petit com un tros de pa i justament per això és necessari un cor gran per a poder reconèixer-lo, adorar-lo, acollir-lo» (18 de juny).

@Pontifex_es: «Si volem cooperar amb el nostre Pare celestial en la construc-

ció del futur, fem-ho juntament amb els nostres germans i germanes migrants i refugiats. Construïm-ho avui! Perquè el futur comença avui, i comença per cadascun de nosaltres» (20 de juny).

@Pontifex_es: «Amb la malaltia, amb la vellesa, la dependència creix i ja no som autosuficients com abans. Però també aquí madura la fe, també aquí està Jesús amb nosaltres, també d'aquí brolla aquesta riquesa de la fe ben viscuda durant el camí de la vida» (22 de juny).

Càritas inaugura un nou pis d'acollida transitòria a Tremp

El President de Càritas i Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'acte de presentació del nou pis d'acollida transitòria que Càritas diocesana ha posat en funcionament a la capital del Pallars Jussà, i que es va dur a terme el dilluns 28 de novembre en el centre d'atenció de què disposa a Tremp.

Hi van assistir a més del Director voluntari de Càritas, Sr. Josep Casanova, la Coordinadora general de Càritas, Sra. Marta Fortuny, la responsable del Centre, Sra. Amanda Zamora, i un bon nombre de regidors de l'Ajuntament: la Regidora de Benestar, Cohesió social i Igualtat, Sra. Rosa Melines, i la Regidora de Comunicació i Participació ciutadana, Sra. Anna Martínez, a més dels regidors Sr. Jaume Catalán, Sr. Joaquim Majoral i l'IIltre. Sra. Silvia Romero, també Diputada al Parlament de Catalunya. Amb el Rector i Arxiprest del Pallars Jussà, Mn. Alfonso Velásquez, el P. Antonio Facerías, també el Capellà de l'Acadèmia de

Suboficials, el P. Jesús M. Martín, i l'Arxiprest del Pallars Sobirà, Mn. Pau Bellido. Hi van assistir també voluntaris i molts veïns de la població que s'hi van fer presents.

L'acte de presentació es va iniciar amb les paraules de benvinguda i presentació del Director voluntari de Càritas diocesana, Sr. Josep Casanova, als assistents, una nodrida representació d'autoritats, voluntaris, treballadors. El Director va posar en relleu que aquest és un pis que s'afegeix als altres dos ja funcionant a les poblacions de Balaguer i La Seu d'Urgell, que han donat un resultat òptim pel que fa al servei que es pot donar a les famílies i persones en un moment de crisi: «Aquest és un pis que vol donar una resposta integral, mentre les famílies no disposen de mecanismes propis per a capgirar les circumstàncies.»

Després Mons. Vives va felicitar la parròquia per la cessió d'aquest pis, a vint anys, a Càritas, un gest que obre noves expectatives i opcions a persones reals que pateixen. L'Església a Tremp ha estat

sempre molt sensible vers els que pateixen i aquesta preocupació va fer que es materialitzessin, fa 500 anys, una institució com la Fundació Fiella, que ha donat aixopluc i suport a les persones grans de manera continuada i que ha prestat un gran servei a la societat. En aquest sentit va reflexionar sobre la importància de la Fundació, una de les de més història de Catalunya, que ha estat i continua vigent en els seus postulats inicials de caritat cristiana; i sobre el difícil moment pel que s'ha passat en el darrer any, va refermar el seu suport i confiança que les coses es resolguin adequadament per evitar més patiment a les persones que hi estan afectades. L'Arquebisbe apuntà la seva satisfacció de veure com les famílies són ajudades a través d'una instal·lació com la d'aquest pis, en el qual s'hi han invertit 13.000 euros per a renovar-lo i condicionar-lo, i per moblar-lo adequadament.

Es va poder veure un vídeo en què es mostrava l'abans i després de la remodelació del pis, de quatre habitacions, i que pot acollir una o dues unitats familiars. En l'habitatge s'hi han fet millores en la conducció de gas, s'ha instal·lat una nova caldera d'aigua sanitària i calenta, s'han renovat electrodomèstics, s'ha pintat integralment i s'hi han realitzat petites reparacions.

I va tenir lloc una pregària d'acció de gràcies dirigida per l'Arquebisbe demanant que aquest pis aculli amb hospitalitat cristiana els qui hi residiran, i que l'amor i el respecte, el servei als vulnerables, fossin les divises de Càritas diocesana.

El pis és una solució per a les persones en situació de vulnerabilitat màxima, en estada limitada no superior a 6 mesos, s'ofereix des de Càritas juntament amb suport emocional i acompanyament, formació laboral, ajuda en la gestió social. Les persones que hi viuen són acompanyades en tot moment per un tècnic responsable del projecte, que també realitza funcions de supervisió.

Reunió de la Delegació de Joventut

La Delegació de Joventut del Bisbat, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric acompanyat pel Delegat Lluís Plana, el Subdelegat Mn. Gabriel Casanovas i la Coordinadora Sra. M. Carme Girart va tenir lloc, amb modalitat telemàtica, el dia 18 de novembre. Hi van participar també Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal de Pastoral i Delegat de Catequesi, Antoni Egea i Ramon Oromí (Txt), Mn. Jaume Mayoral (Escoltes), Mn. Alfons Velásquez (Vocacions), Xavier Coma i Mn. Joan Pau Esteban (FEMN).

No hi van ser representats els àmbits dels grups de Taizé ni de pastoral escolar. Van compartir el tre-

ball que s'està duent a terme en aquest curs pastoral, els grups i els animadors en cada realitat d'acompanyament dels joves. Van compartir els reptes actuals i les ajudes que es necessiten per millorar les accions de servei als adolescents i joves.

També van compartir els calendaris propers de cada àmbit i sobretot la preparació de les activitats formatives obertes a tots, que es porten a terme per Nadal amb el pelegrinatge de Taizé a Rostok, per Setmana Santa i a l'estiu, quan tindrà lloc a Lisboa la Jornada Mundial de la Joventut.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10, 17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimarts [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teo-

dor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dimecres [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.

29. □ Dijous [1Jo 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David.

30. □ Divendres [Sir 3,3-7.14-17a (o bé: Col 3,12-21) / SI 127 / Mt 2, 13-15.19-23]. La Sagrada Família, Jesús Maria i Josep. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dissabte [1Jo 2,18-21 / SI 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma,

vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER 2023

1. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (lit. hores: 2a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4, 4-7 / Lc 2,16-21]. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña.

Nadal de nostre Senyor Jesucrist

COMENTARI

S'ha manifestat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes

Són diversos els textos que podem llegir aquest dia de Nadal. Tots insisteixen en el misteri que celebrem: en aquest infant de Betlem tot just nat hi ha la presència de Déu: *la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle i hem contemplat la seva glòria com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Tota aquesta grandesa, tota aquesta divinitat es troba en el fill de Maria: Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i els posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal. Aquest infant, absolutament desvalgut com tots els qui acaben de néixer és Déu fet home, Llum, Veritat, Vida. Però ha de néixer en una menjadora perquè no han trobat els seus pares cap lloc una mica més digne. Però en el seu naixement el àngels canten: Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor. Aquest infant és l'Amor de Déu fet home per nosaltres. La carta als hebreus ens diu: *Ell és resplendor de la glòria de Déu, el seu Fill, empremta del seu mateix ésser i sosté l'univers amb el poder de la seva paraula. En ell hi ha la divinitat i la humanitat, la grandesa i la petitesa, el poder sobre tota la creació i la feblesa d'un infant petit. Nadal és alegria: Us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria; avui us ha nascut un salvador, el Senyor. I per això els pastors se'n tornaren glorificant Déu i lloant-lo per tot el que havien vist i sentit tot i que només van trobar un nen en bolquers, posat en una menjadora. Sant Pau ens recorda: S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tot els homes, la bondat de Déu salvador nostre i l'amor que ell té als homes. L'amor de Déu no discrimina ningú. Nadal ens ensenya també que abandonem la impietat i els desigs mundans per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat. Nadal: Déu fet home per amor, font d'una immensa alegria.**

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu totes el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

▶ Salm responsorial (97)

R. *D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat»? I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill»? Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 1,1-18) *(Versió abreujada)*

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que proclama la paz, que trae la buena noticia, que pregona la justicia, que dice a Sión: «¡Tu Dios reina!» Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión. Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, que el Señor ha consolado a su pueblo, ha rescatado a Jerusalén. Ha descubierto el Señor su santo brazo a los ojos de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la salvación de nuestro Dios.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Los confines de la tierra han contemplado la salvación de nuestro Dios.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclamad al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas / aclamad al Rey y Señor. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 1,1-6)

En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha realizado los siglos.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de la Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles, cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues, ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, yo te he engendrado hoy», y en otro lugar: «Yo seré para él un padre, y él será para mí un hijo»? Asimismo, cuando introduce en el mundo al primogénito, dice: «Adórenlo todos los ángeles de Dios.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 1,1-18) *(Versión abreviada)*

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios.

Por medio de Él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.